

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3192/2021
25.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступају пуномоћници Вукица Мидоровић, адвокат из ... и Никола Спајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење Нови Сад, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 517/21 од 04.03.2021. године, у седници одржаној 25.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 517/21 од 04.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 517/21 од 04.03.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 13019/2019 од 09.11.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужилци исплати 2.500.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове и патњу, за нарушен лични и породични живот, за трпљену неизвесност, неодговарање државних органа, намерно скривање и заташкавање информација о стварној судбини њене деце близанаца ББ и ВВ рођених ...1977. године у ..., због реакција и ставова надлежних органа који су показали трајну незаинтересованост да се утврди где је и каква је судбина њене деце. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке тужилца је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 517/21 од 04.03.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе и потребе за новим тумачењем права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова тог одговора.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП. Предмет спора је накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватни и породични живот о чему су нижестепени судови одлучили непосредном применом Устава Републике Србије и члана 8. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, па по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нема потребе за одлучивањем о ревизији као изузетно дозвољеној ради новог тумачења права. Тужена уз ревизију није доставила другачије одлуке (позивајући се на две одлуке Апелационог суда у Београду), па се не може позивати на разлог за одлучивање о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Закон о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породици у Републици Србији („Службени гласник РС“ број 18/20 од 03.03.2020. године) ступио је на снагу 11.03.2020. године, а примењује се од 11.06.2020. године, па се његове одредбе не могу се применити у конкретном случају у односу на чињенице о статусу деце за коју се сумња да су нестала из породици или здравствених установа, као и на захтев за правичну накнаду нематеријалне штете, јер је тужба у овој парници поднета 10.12.2019. године. Поред тога, посебна ревизија се по члану 404. став 1. ЗПП може изјавити само због погрешне примене материјалног права, али не и због битних повреда одредаба Закона о парничном поступку на које се наводима ревизије указује.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 10.12.2019. године са захтевом за накнаду нематеријалне штете у износу од 2.500.000,00 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-првним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 117,5536 динара), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП јер ови трошкови нису били потребни ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић